

SCOTIAE III TABVLA:

TAICHIAM excipiunt Ocelli montes ; ipsi quidem magna ex parte, atque ager ad eorum radices in Letensi præfectura censemur. Verum reliquum agri ad Fortham usque ambitio in varias præfecturas dissecut, Clacmananam, Colrossianam & Kinrossianam. Ab his & Ocellis montibus quicquid agri a latibus Fortha & Taus claudunt, in Orientem anguste cuneatur ad Mare. Et uno nomine appellatur Fifa, omnibus rebus ad usum viræ necessariis sibi sufficiens : qua lacus Lervinus eam scindit, latissima : inde utrinque se colligens in angustum usque ad Caraliam opidum. Amnem unum qui memoratu sit dignus Levenum fundit. Totum littus frequentibus opidulis præcinctum est : è quibus maxime est memorabile propter bovinarum artium studia Fanum Andreae, quod prisci Scotti Fanum Reguli appellant. Interius in media fere regione est Cuprum, quo reliqui Fifani ad jus accipiendo convenient. Qua Ierniam contingit, est Abrenethium vetus Pictorum regia. Hic in Taum influit Ierna. Ipse autem Taus è lacu Tao, qui est in Braid Albin viginti quatuor millia longo erumpit, fluviorum Scotiae facile maximus. Is se ad Grampium montem inflectens, Atholiam attingit regionem fertilem in ipsis Grampii saltibus collocatam. Infra Atholiam ad dexteram Tauripam sita est Caledonia opidum, vetus tantum nomen retinens, vulgo Duncaldem, id est tumulus corilis cōsus, Corilus enim cum per inculta se latissime funderet, & silvarum opacitate agros tegeret, & opido & genti nominabat. Caledones enim, aut Caledonii gens olim inter Britannorum clarissimas alteram partē regni Pictorū faciebant: quos Ammianus Marcellinus in Caledones & Vecturiones dividit, quorum nunc vix nominis vestigium aliquod superest. Infra Caledoniā ad duodecim millia passuum in eadem dextra ripa est Prethum. Ad sinistram ripam sub Atholia ad Orientem spectans est Gourea frumentariis cāpis nobilis. Et sub hanc iterum inter Taum, & Escam porrecta Angusia, sive ut prisci Scotti loquuntur Aeneia. Sunt qui Horestiam, aut juxta dialectū Anglorum Forestiam dictā putant. In ea sunt urbes Cuprum, & quod Boëthius patriæ suæ gratulans ambitious Dei donum vocat. Vetus enim nomen Taodunum fuisse reor, a Duno id est colle ad Taum sito, sub cuius radicibus opidum est exstructum. Extra Taum ad xiii milia passuum recto littore occurrit Abrenethia, alio nomine Obrinca. Deinde Rubrum promontorium satis longe conspicuum. Escā fluvius cognomento Australis medium secat : alter Escā Septentrionalis eam a Mernia dividit. Ea ex magna parte solo est campestri, & planō, donec ultra Fordunum & Dunotrum Comitis Martialis arcem occurrat Grampius paullatim se demittens, & in Mare subsidens. Ultra et ad Septētriones est Dene vulgo Dea fluminis ostium: & plus minus mille passus ulterius Dona. Ad alterū Abredoniam est Salmonum piscatu nobilis, ad alterum Episcopi sedes, & scholæ publicæ omnium ingenuarum artium studiis florentes. Hanc citeriorem invenio vetustis monumentis Abredeam appellatam. Nunc utrumque opidum Abredonia Veteris & Novę cognominibus distinctum vocatur. Ab hac tam angusta fronte inter hæc flumina incipit Marria, ac se paullatim dilitans ad lx in longitudinem millia se protendit Badenacham usque. Ea regio perpetuo dorso continetur, & in utrumque Mare diversa magna flumina evergit. Badenachæ cofinis est

Abrio

Fifa.

Opida.

Fluminis.

Gourea.

Soli fertilitas.

Angusia.

Urbium nomina

Abrenethia.

Situs.

Urbium nomina

Marria.

Situs.